

ADVIES

AAN GEDEPUTEERDE STATEN

naar aanleiding van de behandeling van het bezwaarschrift ingevolge artikel 7:1 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) van [REDACTED], wonende te [REDACTED],

tegen het besluit van Gedeputeerde Staten van Noord-Holland (verweerders) van 26 november 2019 waarbij een omgevingsvergunning is verleend aan Evos Amsterdam B.V. gevestigd te Amsterdam, Westpoortweg 480.

Het bestreden besluit is voorbereid door de Omgevingsdienst Noordzeekanaalgebied (ODNZKG) te Zaandam.

ONTVANKELIJKHEID

Gelet op de datum waarop het bestreden besluit is verzonden, 26 november 2019, en gelet op de datum waarop het per post verzonden bezwaarschrift is ontvangen, 6 januari 2020, stelt de Commissie vast dat dit binnen de wettelijke termijn is ingediend. Voorts is het rechtsgeldig ondertekend en wordt voldaan aan alle overige vormvereisten, zodat een inhoudelijke behandeling van de bezwaren kan plaatsvinden.

GRONDSLAG

De grondslag van het bestreden besluit is gelegen in artikel 2.1, eerste lid, onder a, (het bouwen van een bouwwerk) en artikel 2.1, eerste lid, onder e en artikel 3.10, derde lid, van de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) (milieuneutrale verandering van een inrichting).

INHOUD VAN HET BESTREDEN BESLUIT

Bij besluit van 26 november 2019 (het primaire besluit) heeft verweerder aan derde-partij (Evos), een omgevingsvergunning verleend voor het veranderen van de aan de Westpoortweg 480 te Amsterdam gelegen inrichting, te weten een vergroting van de bestaande stikstofinstallatie. Tegen dit besluit heeft bezwaarde een bezwaarschrift ingediend.

SAMENVATTING VAN DE BEZWAREN EN HET VERWEER

1ste Bezwaar: Deze vergunning is verleend zonder de wettelijke regels en termijnen in acht te nemen, de aanvraag is bewust nooit openbaar gemaakt op de daarvoor bestemde plaatsen, de verlening is slechts na enkele weken (volgens ODNZKG) ergens gepubliceerd waar het voor belanghebbenden niet te vinden was. De belanghebbenden zijn niet op de hoogte gesteld en is er geen inhoudelijk overleg geweest.

Hoor- en adviescommissie

De verleende vergunning is onwettig.

1ste Verweer:

Zowel de aanvraag als de vergunning zijn op de wettelijk voorgeschreven wijze bekendgemaakt en gepubliceerd. De publicatie van de aanvraag heeft op 23 oktober 2019 op de website van de Omgevingsdienst Noordzeekanaalgebied (ODNZKG) plaatsgevonden en heeft daar tot 4 december 2019 gestaan. Ook is de aanvraag in het huis-aan-huisblad de Echo van 23 oktober 2019 gepubliceerd.

De verleende vergunning is op 4 december 2019 op de website van ODNZKG gepubliceerd en heeft daar tot 8 januari 2020 gestaan. Ook is de vergunning in het huis-aan-huisblad de Echo van 4 december 2019 gepubliceerd.

Het bestreden besluit is voorbereid met de reguliere procedure als bedoeld in paragraaf 3.2. van de Wabo en heeft betrekking op een omgevingsvergunning op grond van artikel 2.1, eerste lid, onder a, (het bouwen van een bouwwerk) en artikel 2.1, eerste lid, onder e en artikel 3.10, derde lid, van de Wabo (milieuneutrale verandering van een inrichting). Het besluit valt daarmee niet onder de uitzondering van het tweede lid van artikel 6.1 Wabo, als gevolg waarvan het besluit een dag na de bekendmaking in werking is getreden.

2de Bezwaar.

De belanghebbenden hebben geen kans gekregen om met professionele hulp te begrijpen wat de vergroting/verplaatsing van deze installatie richting het dorp Ruigoord gaat betekenen.

2^e Verweer:

Op dit aspect heeft verweerder niet gereageerd in het verweerschrift.

3de Bezwaar:

Bezwaarde is tegen de in de vergunning opgenomen clause dat een bezwaarschrift de werking van de vergunning niet opschort, en verzoekt Evos om de werkzaamheden per direct stil te leggen zodat belanghebbenden de kans krijgen om professionele hulp in te roepen en zich te beraden op de gevolgen van de nieuwe installatie.

3de Verweer:

Verweerder wijst in dit verband op de uitspraak van de voorzieningsrechter die door bezwaarde in dit geschil is ingeroepen.

Aanvullend bezwaarschrift:

4de Bezwaar: Bezwaarder is van mening dat er sprake is van een toename van de stikstofemissies dat de vergroting buitensporig groot is, (nieuwe installatie 7000 m³/u, oude installatie 1400 m³/u). Hij is van mening dat er ook veel meer stikstof in het milieu terecht komt, op enkele kilometers afstand van de kwetsbare Natura2000 duingebieden.

4^e Verweer:

EVOS geeft in haar aanvraag aan dat twee activiteiten de grootste impact hebben op het verbruik; namelijk het onder druk reinigen en leeg maken van de leidingen (het zogenoemde piggen). Voor deze activiteiten is, kortstondig, een grotere capaciteit nodig. EVOS beschrijft dat het wenselijk is

Hoor- en adviescommissie

om gelijktijdig twee schepen te kunnen lossen en daarnaast nog twee leidingen te kunnen piggen of strippen. Dit gelijktijdig uitvoeren leidt tot een piekverbruik van circa 3700 Nm³/uur. Aangezien het piggen of strippen van de leidingen een kortstondige actie is, kan er worden volstaan met een lagere stikstofcapaciteit. Verweerders sluiten aan bij het oordeel van de voorzieningenrechter van 5 maart 2020 over de scheepvaartbewegingen. Dat oordeel luidt als volgt: "Feitelijk wordt het aantal scheepsbewegingen en het aantal aangemeerde schepen niet geregeld door de nu ter beoordeling voorliggende vergunning, maar door een al eerder verleende vergunning waarin is opgenomen welk volume aan lading maximaal mag worden "doorgezet". In de enkele omstandigheid dat de nieuwe stikstofinstallatie meer schepen zou kunnen bedienen, ziet de voorzieningenrechter daarom geen grond voor het oordeel dat verweerder er bij de vergunningverlening ten onrechte van is uitgegaan dat de vergroting van de stikstofinstallatie op zichzelf milieuneutraal is." Verder wijst verweerder erop, dat hoewel de hoeveelheid stikstof wel zal toenemen, die hoeveelheid ook in de nieuwe situatie nog steeds kan worden aangeleverd door één vrachtwagen.

De Commissie overweegt ten aanzien van de bezwaren het volgende.

1ste Bezwaar:

De Commissie is van mening dat – mede gelet op de ter hoorzitting door verweerders gegeven toelichting – procedureel gezien, de vergunning volgens de geldende regelgeving is verleend. Er is geen reden om te oordelen dat de ODNZKG geen rekening heeft gehouden met de wettelijke procedures. Dit besluit is voorbereid met de reguliere voorbereidingsprocedure als beschreven in paragraaf 3.2 van de Wabo en de aanvraag is op 23 oktober 2019, overeenkomstig artikel 3.8 van de Wabo, gepubliceerd. De verleende vergunning is op 4 december 2019 op de website van ODNZKG gepubliceerd en heeft daar tot 8 januari 2020 gestaan. Ook is de vergunning in het huis-aan-huisblad de Echo van 4 december 2019 gepubliceerd.

Bezwaarde heeft niet aangetoond dat de vergunning niet in overeenstemming met de geldende regels bekendgemaakt is. Ook de voorzieningenrechter zag geen grond om te oordelen dat het bestreden besluit in bezwaar geen stand zal houden. Daar komt bij dat, al zou publicatie niet geheel overeenkomstig de regelgeving hebben plaatsgevonden, bezwaarde ook niet in zijn belangen is geschaad, aangezien hij tijdig bezwaar heeft gemaakt. Tijdens de hoorzitting heeft bezwaarde geen verdere toelichting gegeven over zijn bewering dat er sprake is van een onwettig besluit.

2de Bezwaar:

In de vergunningaanvraag staat vermeld dat het aantal verkeersbewegingen door de vergroting van de stikstofinstallatie niet zal toenemen. Ter zitting bij de rechtbank en bij de HAC heeft Evos hierover toegelicht dat de benodigde hoeveelheid stikstof wel zal toenemen, maar dat die hoeveelheid ook in de nieuwe situatie nog steeds kan worden aangeleverd door één vrachtwagen per week. Het aantal truckbewegingen op de terminal zal niet hoger zijn dan het huidige aantal. De door Evos op dit punt bij partijen overgelegde nadere schriftelijke onderbouwing ondersteunt deze toelichting en de commissie heeft geen reden om aan de in deze onderbouwing opgenomen gegevens te twijfelen. Voor wat betreft het bezwaar inzake het aantal scheepvaartbewegingen, conformeert ook de commissie zich aan het oordeel van de voorzieningenrechter van 5 maart 2020 op dit punt, welk oordeel luidt, dat het aantal scheepsbewegingen en het aantal aangemeerde schepen feitelijk niet geregeld wordt door de nu ter beoordeling voorliggende vergunning, maar door een al eerder verleende vergunning waarin is opgenomen welk volume aan lading maximaal mag worden "doorgezet". Het vorenstaande heeft naar het oordeel van de commissie tot gevolg dat de nieuwe installatie milieuneutraal is en dat de verkeersgevolgen die bezwaarde voor hem en het milieu vreest zich niet zullen voordoen. Aldus is er geen grond om het bestreden besluit in strijd met het recht te achten.

Hoor- en adviescommissie

3de Bezwaar:

Uit artikel 6.1 van de Wabo vloeit voor, dat het onderhavige besluit een dag na de bekendmaking in werking treedt. In zoverre treft ook dit bezwaar geen doel.

4de Bezwaar:

Ook uit de uitspraak van de voorzieningenrechter blijkt dat er geen grond is om aan te nemen dat het verlenen van de vergunning voor de vergroting van de stikstofinstallatie leidt tot relevante wijziging in stikstofdepositie. Los van de uitspraak van de voorzieningenrechter ziet de commissie evenmin aanknopingspunten voor het oordeel dat het besluit op onzorgvuldige wijze tot stand is gekomen.

ADVIES VAN DE COMMISSIE

De Commissie komt op basis van de stukken en het besprokene tijdens de op 11 juni 2020 gehouden openbare hoorzitting tot de conclusie dat het bestreden besluit zorgvuldig en in overeenstemming met artikelen 2.1, eerste lid, onder a, (het bouwen van een bouwwerk) en artikel 2.1, eerste lid, onder e en 3.10, derde lid, van de Wabo (milieuneutrale verandering van een inrichting) is genomen.

Het vorenstaande geeft de Commissie aanleiding Gedeputeerde Staten van Noord-Holland met betrekking tot het bezwaarschrift van bezwaarde [REDACTED] te adviseren bezwaarde in zijn bezwaren te ontvangen en deze bezwaren ongegrond te verklaren.

Haarlem, donderdag 11 juni 2020 , de Hoor- en adviescommissie,

Kamer ii

[REDACTED]

fungerend secretaris

[REDACTED]

voorzitter